

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Elena Covalenco,

judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 25 martie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014, declarat de inculpatul

Bognibov Ivan Ivan, născut la 30 noiembrie 1957, originar din or. Ostravnoe, regiunea Acmoli, Republica Kazahstan, domiciliat în or. Cantemir, str. Serghei Lazo 19.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 23.11.2009 pînă la 25.03.2011;*
2. *Instanța de apel de la 11.08.2011 pînă la 27.10.2011;*
3. *Instanța de recurs de la 10.08.2012 pînă la 17.10.2012;*
4. *Instanța de recurs în anulare de la 28.05.2013 pînă la 28.11.2013;*
5. *Instanța de apel de la 23.01.2014 pînă la 18.03.2014;*
6. *Instanța de recurs de la 10.10.2014 pînă la 17.12.2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Leova din 25 martie 2011, Bognibov Ivan a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 6 ani închisoare.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Cahul din 30 mai 2006, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de Baran Vasile a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate, a constatat că Bognibov Ivan, în noaptea de 01 ianuarie 2008, ora 00-30, aflîndu-se lingă casa nr.19, str. S.Lazo din or. Cantemir, în urma unor relații ostile și a unui conflict apărut spontan între el și vecinul Baran Vasile, cu scopul de a-i cauza leziuni corporale, intenționat l-a lovit pe ultimul cu un cuțit în abdomen, cauzîndu-i leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- *procurorul*, care, necontestînd calificarea infracțiunii, a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, considerînd că instanța i-a aplicat lui Bognibov Ivan o pedeapsă prea blîndă, fără a lua în considerație faptul că acesta are antecedente penale, iar infracțiunea comisă de el face parte din categoria celor grave, solicitînd să-i fie aplicată pedeapsa de 7 ani închisoare, iar prin cumul de sentințe să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare;

- *inculpatul Bognibov Ivan*, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu au fost prezentate probe ce ar fi confirmat că anume el a comis infracțiunea menționată.

Astfel, apelantul a menționat că:

- instanța, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, a reținut depozițiile false ale părții vătămate, ale martorilor învinuirii, obținute în cadrul urmăririi penale prin înșelăciune, care sunt în contradicție cu prevederile art. 94 Cod de procedură penală și nu puteau fi luate ca bază la pronunțarea sentinței;

- procurorul raionului Cantemir, S. Mîțăblîndă nu a avut dreptul, în baza art. 19 alin. (2) și art. 54 alin. (1) Cod de procedură penală, să participe la urmărirea penală și în ședință de judecată;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.9-11 vol.I) nu putea fi considerat de către instanță ca probă, deoarece a fost întocmit de către ofițerul de urmărire penală E. Crestencov, peste 9 ore de la cele întâmplate, care în tot acest timp a ținut legătură cu familia părții vătămate, dar nu cu el, și acesta nu corespunde cerințelor art. 94 alin. (1) pct. 2) și art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală;

- rapoartele de expertiză medico-legale nr. 6, 8 conțin concluzii false, iar de asemenea fiind și falsă concluzia expertizei medico-legale de comision nr.145;

- partea vătămată Baran Vasile nu s-a prezentat la expertize, iar concluziile acestor expertize au fost bazate pe presupuneri;

- martorul Baran Stelian, fiul părții vătămate, a declarat că în seară aceea el nu a știut că tatăl lui a avut plagă prin tăiere cu cuțit, și doar a doua zi a aflat de la mama sa, că nu a fost tăiat, ci maltratat;

- pe corpul pătimितului și la fața locului nu au fost depistate careva urme ale inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 27 octombrie 2011, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, iar apelul inculpatului a fost admis, casată sentința în partea stabilirii categoriei penitenciarului și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, conform căreia inculpatul urma să execute pedeapsa închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a menționat că, inculpatul legal a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, vina lui fiind dovedită prin probele administrate în cauză, însă, la stabilirea categoriei penitenciarului nu au fost respectate prevederile art.72 alin.(3) Cod penal, în legătură cu ce sentința în această parte urmează a fi casată cu stabilirea penitenciarului în care inculpatul urmează să execute pedeapsa de tip semiînchis.

5. În recursul ordinar declarat, inculpatul Bognibov Ivan, făcînd trimitere la temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 2), 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Recurentul și-a exprimat dezacordul cu aprecierea probelor dată de către instanțele de fond, a considerat că acestea sunt inadmisibile, întocmite cu încălcarea normelor de procedură penală; că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor apelului inculpatului și anume în ceea ce privește inadmisibilitatea probelor acuzării; instanța de

apel nu a fost compusă potrivit legii, deoarece la începutul procesului a participat judecătorul D. Talai, ulterior acesta fiind înlocuit cu E. Dimina.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2012, a fost decisă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de condamnatul Bognibov Ivan, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

6.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs a menționat că Colegiul penal nu a constatat vreun temei pentru a pune la îndoială concluziile instanțelor de fond, cu atât mai mult că instanța de recurs examinează chestiunile de drept, și nu era în drept să procedeze la o nouă reapreciere a probelor, inclusiv a celor la care face trimitere recurentul, susținând, la caz, numai opinia a unei părți a procesului penal.

La fel, Colegiul a remarcat că argumentele expuse în recurs, inclusiv și cele referitoare la admisibilitatea și aprecierea probelor, au constituit deja obiect de examinare în instanța de fond, iar instanța de apel, respectând prevederile art.414 alin.(3), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului, a relevat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, fiind adoptată o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

Referitor la pretinsa eroare de drept invocată de recurent, precum că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii, Colegiul a constatat că conform procesului-verbal al ședinței instanței de apel, înlocuirea judecătorului D. Talai, a avut loc pînă la începerea cercetării judecătorești, astfel fiind respectate prevederile art.31 alin.(1) Cod de procedură penală.

7. Împotriva deciziilor instanței de apel și de recurs, condamnatul I. Bognibov, invocînd prevederile art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, a declarat recurs în anulare, solicitînd casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că:

- la materialele cauzei nu există probe ce ar dovedi vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate;

- judecarea cauzei în instanța de apel a avut loc cu încălcarea art. 33 Cod de procedură penală, deoarece în ședința de judecată a participat judecătorul D. Talai, iar în decizia instanței de apel acesta este înlocuit ilegal cu judecătorul E. Dimina, care și a semnat-o, astfel fiind încălcat dreptul lui la un proces echitabil;

- examinarea cauzei penale a avut loc cu încălcarea termenului rezonabil, din care considerente solicită reducerea termenului pedepsei ca recompensă a acestei încălcări.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2013, a fost admis recursul în anulare declarat de condamnatul Bognibov Ivan, casate deciziile instanței de apel și de recurs în cauza penală în privința acestuia, cu dispunerea rejudecării cauzei la Curtea de Apel Cahul.

8.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs a menționat faptul că, conform materialelor cauzei, și anume a proceselor-verbale din 22 septembrie 2011(vol.II, f.d.735) și din 20 octombrie 2011(vol.II, f.d.747), completul de judecată constituit pentru examinarea cauzei în privința lui Bognibov Ivan în instanța de apel a fost format din judecătorii A. Curdov, D. Talai și A. Șpac.

În procesul-verbal din 27 octombrie 2011(vol. II, f.d. 767), cînd a fost pronunțat dispozitivul deciziei instanței de apel, nu este indicată componența completului de judecată care s-a retras în camera de deliberare, însă potrivit înscrierii audio SRS "Femida", acesta era format din judecătorii A. Curdov, D. Talai și A. Șpac, fapt ce vine în contradicție cu completul indicat din dispozitivul și decizia motivată (vol.II, f.d.770,

771-773), în care sunt indicați membrii ai completului de judecată A. Curdov, A. Șpac și E. Dimina, astfel fiind încălcate prevederile art. 33 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală.

Din aceste motive, Colegiul penal, potrivit alin. (2) al art. 251 Cod de procedură penală, a menționat că încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actelor procedurale emise de instanța de apel și cea de recurs, astfel fiindu-i încălcat condamnatului dreptul la un proces echitabil.

Prin urmare, încălcările comise de instanțele de judecată, constituie un viciu fundamental, care a afectat hotărârile atacate, adică reprezintă erori de drept care impun soluția admiterii recursului în anulare, casarea hotărârilor menționate mai sus și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

8.2. Prin încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 ianuarie 2014, a fost admisă declarația de abținerea înaintată de judecătorii Curții de Apel Cahul, cu desemnarea judecării cauzei penale nominalizate în ordinea de apel la Curtea de apel Chișinău.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014, a fost respins, ca nefundat, apelul inculpatului Bognibov Ivan, cu menținerea sentinței.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, din materialele cauzei cu certitudine s-a constatat că inculpatul I. Bognibov a comis infracțiunea imputată și acțiunile lui au fost corect calificate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață.

Colegiul a menționat, că prima instanță întemeiat a respins argumentele inculpatului I. Bognibov, precum că V. Baran și-a imitat plaga tăiată și că și-ar fi provocat-o personal, deoarece din cumulul de probe și materialele cauzei se constată contrariul.

Întemeiat au fost respinse și argumentele, precum că medicul D. Andrei nu avea competența de a-1 opera pe V. Baran indicând date eronate în fișa medicală, dat fiind că la materiale cauzei a fost prezentată și anexată diploma de licență la specialitatea chirurgie generală, eliberată pe numele lui D. Andrei, fapt ce denotă contrariul celor invocate de inculpat.

La fel, nu au fost reținute declarațiile inculpatului I. Bognibov, a martorilor A. Bognibov și G. Bognibov, precum că în noaptea de 01 ianuarie 2008 membrii familiei Baran au efectuat împușcături din arma de vânătoare, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată acest fapt nu s-a adevărit.

Referitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, analizând circumstanțele agravante, lipsa celor atenuante, circumstanțele în care au fost comisă infracțiunea, persoana inculpatului, faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, luând în considerație faptul că I. Bognibov dispune de antecedente penale nestinse, instanța corect i-a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare în limitele sancțiunii art. 151 alin. (1) Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 82 Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că prima instanță întemeiat a admis în principiu acțiunea civilă asupra cuantumului despăgubirilor urmînd să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Argumentele apelantului cu privire la faptul că, instanța recunoscîndu-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, a pus la baza sentinței depozițiile părții vătămate, care sunt false și ale martorilor învinuirii, care au fost obținute prin înșelăciune în cadrul urmăririi penale, care sunt în contradicție cu prevederile art. 94 Cod de procedură penală și nu puteau fi luate în considerație, or, circumstanțele cauzei au fost stabilite reieșind din toate elementele de fapt prezentate în instanță și analizate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

10. Împotriva hotărîrilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar inculpatul I. Bognibov, care făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare pe motiv că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a adus nici un motiv de respingere a temeiurilor invocate de el; nu s-au apreciat corect probele, cauza fiind examinată unilateral; decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate lui; la examinarea cauzei instanța de apel a comis un șir de încălcări și anume nu s-au verificat și dezbătut probele, nefiind date citirii acestora, nu i s-a oferit ultimul cuvînt, nu i-a fost înmînat procesul-verbal și nu a fost efectuată înregistrarea audio a ședinței de judecată.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată în instanțele de fond, cît ale apărării, atît și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui I. Bognibov de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) lit. Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Recurentul critică decizia instanței de apel, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, și declară că în anul 2006, fiind condamnat pe o altă cauză penal acuzatorul de stat a fost V. Mîțăblîndă, iar în prezenta cauză penală acuzatorul de stat S. Mîțăblîndă (feciorul) care urma să declare abținere.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, conform art. 54 alin. (3) Cod de procedură penală, procurorul este obligat să facă declarație de abținere de la participare în cauza respectivă, dacă sunt circumstanțe indicate în art. 33 Cod de procedură penală.

Colegiul consideră că motivul invocat de recurent în acest sens, nu constituie temei de recurs în speța dată.

Faptul că, tatăl procurorului S. Mîțăblîndă a participat ca acuzator într-o altă cauză penală prin care a fost condamnat inculpatul, nu constituie temei prevăzut de art. 33 Cod

de procedură penală, ori cauzele la care se face referire nu au nici o tangentă comună, iar procurorul nu a avut careva interese în speța dată, decât îndeplinirea obligațiilor de serviciu.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului cu privire la faptul că încheierea Curții de Apel Cahul din 18 noiembrie 2009, este în contradicție cu art. 33, 34 alin. (1), 35 alin. (2) Cod de procedură penală.

Verificând materialele cauzei sub aspectul încălcărilor prevederilor art. 30, 31, 33 Cod de procedură penală, Colegiul constată că, cauza a fost examinată atât în prima instanță cât și în instanța de apel de complete de judecată compuse legal, careva încălcări în această parte nu au fost stabilite.

Inculpatul a mai invocat drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul inculpatului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Recurentul mai invocă că, instanța de apel incorect a apreciat probele prezentate de apelant.

La acest argument, Colegiul remarcă că, temeiul privind modul de apreciere a probelor nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Argumentul recurentului, precum că nu i-a fost acordat ultimul cuvânt este neîntemeiat, deoarece reieșind din procesul-verbal al ședinței instanței de apel din 18 martie 2014, în conformitate cu art. 413 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța i-a oferit inculpatului I. Bognibov ultimul cuvânt (f.d. 82 v.3).

De asemenea, Colegiul constată că este nefondată critica formulată de recurent în sensul că, declarațiile părții vătămate V. Baran nu au fost date citirii în instanța de apel, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel din 18 martie 2014 (f.d. 80 v.3), președintele ședinței a audiat partea vătămată și a dat citire declarațiilor acestuia. Totodată, instanța de apel a verificat dacă participanții la proces au alte probe noi sau dacă este necesară cercetarea suplimentară a probelor administrate la urmărirea penală și în prima instanță, la care atât inculpatul, cât și apărătorul acestuia au indicat că nu au completări la probele existente, considerînd posibilă finisarea examinării cauzei, în baza probelor prezente în cauză.

În recursul său, recurentul mai invocă ca temei de casare a hotărîrii judecătorești pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În speță, Colegiul penal constată că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept. Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele de fond de competența cărora este stabilirea acesteia.

Colegiul penal menționează că, instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal să fie justă și întemeiată.

Astfel, instanța de apel menținând sentința corect a respins argumentul apelantului despre nevinovăția sa, fiind combătut prin materialele administrate de către instanța de fond și just puse la baza sentinței de condamnare, or, reieșind din constatările făcute de către instanța de apel, ultima a dat răspunsuri detaliate la argumentele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul nu va reține argumentele recurentului, precum că acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate pe art. 151 alin. (1) Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că, hotărârile instanței de fond și apel corespunde tuturor prevederilor, sunt legale și întemeiate, iar temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare în cauză.

În urma celor expuse, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate în cauză și, potrivit legii, se decide inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Bognibov Ivan Ivan*, împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 25 martie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **28 ianuarie 2015**.

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan